

Klimanytt 345**Redaktør: Ole Henrik Ellestad****25.9.2023****klimanytt@klimarealistene.com**

Ny leder av IPCC

Ole Henrik Ellestad*

Professor Jim Skea er ny leder av FNs klimapanel. En fysiker innen bærekraftig energi passer bra siden IPCC skal anbefale tiltak for FN og verdens regjeringer. Han hevder at en temperaturøkning på 1.5 C er ingen eksistensiell trussel. Det er ingen klimakrise.

Jim Skea fra UK er professor i fysikk og har arbeidet fra 2009 ved Imperial College, London med bærekraftig energi innen miljøprogrammet. Med det har IPCC fått en faglig leder innen det som er IPCCs hovedfunksjon: å foreslå politiske tiltak for å kompensere for menneskelige påvirkninger av klima.

Leder uten tro på klimakrise

Skea kom allerede i tiltredelsesintervjuer med viktige utsagn ([her](#) og [her](#)) om at det er ikke nyttig å påstå at en temperaturøkning på 1,5 °C er en eksistensiell trussel for kloden. Det er ingen klimakrise. Han ønsker en balansert tilnærming til debatten om klimaforandring. Dette er nye toner og man kan spekulere på hvorfor han er ansatt av FN som ledes av Guterres som er alarmist, og der en temperaturøkning på 1,5 °C allerede er en krise som tilsynelatende vil forårsake klodens undergang. Skea ønskes velkommen av Norges Klima og miljøminister [Espen Barth Eide som sier](#) i beste herskerstil at 'fakta må ha makta' siden IPCC har etablert et 'omfattende vitenskapsbasert kunnskapsgrunnlag' som skal danne grunnlaget for global og nasjonal klimapolitikk som verden kan forenes om. Den autoriteten IPCC har opparbeidet seg er viktig. Skea har allerede distansert seg fra Barth Eides og mediens IPCC-relaterte forskeryndlinger. Ovennevnte og Skeas uttalelser synes å ha gått hus forbi to medieprofilerte norske klimaforskere Bjørn H. Samsø ved Cicero og tidligere direktør for Bjerknessenteret, Tore Furevik, [de fortsetter raljeringen](#) om fremtidig alarmerende klimaforandringer og hvor gode norske miljøer er som promoterer dette.

IPCCs mangelfulle prosesser

For gjennom bevisste politiske valg kombinert med ensrettede medieomtaler og systematisk bruk av hersketeknikker har IPCC tilsynelatende, i alle fall i egne øyne, fått en autoritet. At galluper viser at nordmenn har liten tillit til miljø og klimapolitikk (53 % ifølge Kantars gallup for Forskningsrådet 2017), en internasjonal undersøkelse viste at ca. 1/3 mente at klimaendringene i liten grad var menneskeskapte. Nå tror ca. 25 % ikke på nevneverdige menneskelig påvirkning og av disse færre yngre i en nylig norsk gallup viser at påstandene stadig gjentas til tross for endrede realiteter.

Veldokumentert skepsis mot IPCC

Skepsisen støttes av mange tusen publikasjoner om naturlige, systematiske variasjoners dominans. Klodens kalde og varme perioder stemmer rimelig godt overens med endring i solaktivitet: innstråling inklusive UV-stråling, magnetfelt og påvirkning av jordrotasjon. Det stemmer med lange tidsserier over klima og med de periodiske bevegelser av planetbaner og månen som igjen påvirker

luft- og havstrømmer samt omringing ved tidevann – dette utgjør vesentlig bedre overensstemmelse enn IPCCs modellberegninger. I tillegg kommer innslag av kaotiske fenomener som IPCC anerkjenner, men som de ikke tilkjenner noen av de ekstreme effektene som inntreffer (Se klimarealistenes hefte: Naturen styrer klima). IPCCs konklusjoner om at deres beregningsmodeller, som dominerer deres konklusjoner, og valg av utslippsscenarioer holder ikke mål – også ifølge noen av de beste beregningseksperterne. De mest presise beregninger av drivhusgassenes

strålingseffekt viser at vanddamp og skyer dominerer og at CO₂ har en liten effekt, begge på vei mot optisk metning der økte mengder gir liten tilleggseffekt ([KN300](#), [KN297](#)).

IPCCs tidligere ledere

Fra IPCCs start har lederne vært [Bert Bolin](#), professor i meteorologi ved Stockholms universitet (1988–1997) og [Robert Watson](#) atmosfærekjemiker (1997–2002). Indiske [Rajendra Pachauri](#) (2002–2015) med dr. grad i økonomi var ikke naturviter. Han trakk seg i februar 2015 etter at en kvinnelig forsker beskyldte ham for seksuell trakassering, anklager han har avvist. I en mellomfase ble [Ismail El Gizouli](#) konstituert inntil den sør-koreanske professor i økonomi, [Hoesung Lee](#) (nestleder 2008–2015), ble ansatt (2015–2023). Han ønsket en bedre formidling fra IPCC.

Det gjenstår å se hvilken realisme Skea kan realisere innen IPCCs politiske, kvasivitenskapelige system. Han overtar i en tid der moderne tids varmeperiode er i ferd med å kulminere. Solforskere spår en mindre aktiv sol og de lange tidsserier (samt kortere) peker mot en kaldere periode med minimum forventet i 2050-årene (som under Napoleonstidens Dalton-minimum). Da er det en langt større utfordring å mette 10 milliarder mennesker enn på en varmere klode som til alle tider har vist seg gunstigere og fordelaktig for fattig og rik inntil 2 C økning (R. Tol 2015).

Konklusjon

Skeas påpeker viktigheten av realisme i fremtidig klimapolitikk. Det gjenstår å se i hvilken grad han vil fortsette den pseudovitenskapelige virksomhet basert på IPCCs politisk dominerte 'Summary for policymakers' eller ta inn over seg vurderingene i IPCC-rapportenes dypere fagdel, den omfattende vitenskapelige litteratur om naturens dominans samt ledende modellutviklers kritikk av beregningsmodellene og IPCC-valgte scenariers utilstrekkelighet. I Richard Feynmans ord: «Religion is a culture of faith; science is a culture of doubt» har IPCC-leiren stadig problemer med den siste delen.